

Arrest

nr. 140 372 van 5 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 20 februari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. M. MERVILDE, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine. U woont sinds 2005 met uw vrouw in het dorp Kidanch in de regio Ivano-Frankivsk. Van 5/12/2013 tot juni 2014 nam u deel aan de protesten tegen president Yanukovitch op de Maidan in Kiev. In december 2014 werd u tweemaal opgeroepen om uw legerdienst te vervullen. Leden van het militair commissariaat kwamen toen langs op uw propiska-adres in Kolomya (regio Ivano-Frankivsk) waar uw broer woonde. Hij zei telkens niet te weten waar u was. De convocaties werden niet afgeleverd aangezien u deze persoonlijk moet ontvangen en ondertekenen. U wil geen legerdienst doen omdat u geen mensen wil doden en zelf ook niet wil vermoord worden. Indien u zou omkomen vraagt u zich ook af wie uw gezin zal onderhouden. U heeft

het er ook moeilijk mee dat enkel kinderen van het 'werkvolk' worden opgeroepen en niet deze van hoger geplaatsten. U reisde verborgen in een vrachtwagen naar België waar u op 26/12/2014 aankwam. Op 15/01/2015 werd u door de politie aangehouden en in het centrum voor illegalen te Brugge geplaatst. Op 19/01/2015 diende u er uw asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw intern paspoort. Na uw gehoor door een vertegenwoordiger van het CGVS bezorgde u via uw advocaat het CGVS nog 2 convocaties van het militair commissariaat van Kolomya.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4 & 8) dat toen u de legerdienstplichtige leeftijd had werd vrijgesteld wegens medische redenen maar dat u in december 2014 door de bevoegde Oekraïense autoriteiten werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen. U stelt dat iedereen tussen de 18 en 60 jaar nu wordt opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen. Deze beweringen vallen echter helemaal niet te rijmen met de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt dat in de loop van 2014 de Oekraïense autoriteiten enkele keren zijn overgegaan tot de gedeeltelijke mobilisatie van reservisten en vrijwilligers. In beide categorieën kan u niet worden ondergebracht, enerzijds omwille van het feit dat u nooit uw legerdienst heeft vervuld (en dus geen reservist kan zijn) en anderzijds omdat u helemaal geen vrijwilliger bent. Verder blijkt uit deze informatie dat de legerdienst in mei 2014 inderdaad opnieuw werd ingevoerd in Oekraïne maar dat deze toen enkel van toepassing was op de mannelijke burgers van 18 tot en met 24 jaar, en vanaf 2015 op de mannelijke burgers van 20 tot en met 27 jaar. Aangezien u op het moment van uw beweerde oproeping 36 jaar oud was, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw relaas als zou u in december 2014 door het militair commissariaat zijn opgeroepen om uw legerdienst te vervullen.

Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 4) dat u sinds 26/12/2014 aanwezig bent op het Belgisch grondgebied. Pas op 19/01/2015 diende u een asielaanvraag in voor de Belgische autoriteiten. U stelt dat u wou wachten tot u het originele attest m.b.t. uw deelname aan de manifestaties op de Maidan had ontvangen. Deze door u opgegeven reden voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag kan niet worden aanvaard. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij behoefte heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na aankomst in België een asielaanvraag indient en zich ter beschikking houdt van de asielinstanties die dienen te oordelen over zijn nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling doet manifest afbreuk aan het acute karakter van uw nood aan internationale bescherming en ondermijnt als dusdanig bijkomend de geloofwaardigheid van de door u geschetste probleemsituatie die u in uw land van herkomst zou ervaren hebben. Er kan ook niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u pas een asielaanvraag indiende nadat u werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge. Uw handelswijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw asielaanvraag indiende - valt evenmin te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in uw land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming.

U legt 2 convocaties voor die u op 10/01/2015 en 20/01/2015 ontboden op het militair commissariaat van Kolomya voor een medische controle. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Gelet op hetgeen voorafgaat, m.n. dat het compleet ongeloofwaardig is dat u werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen, kan er ook ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van de door u neergelegde convocaties. In dit kader dient er bovendien opgemerkt te worden dat uit informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze Oekraïense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Temeer daar u tijdens uw gehoor (CGVS p. 2; DVZ vragenlijst pt. 3.5) stelde dat u in december 2014 tweemaal op uw propiska adres werd geconvoceerd maar dat het militair commissariaat deze convocaties niet heeft achterlaten omdat u deze convocaties persoonlijk moest ondertekenen. Het is aldus dan ook bijzonder merkwaardig dat u deze 2 convocaties van het militair commissariaat kan voorleggen aangezien u - noch iemand anders trouwens terwijl daartoe een (afscheur)strook voorzien is - deze heeft ondertekend.

Wat betreft de mogelijke verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van

oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Ivano-Frankivsk, de regio waarvan u afkomstig bent, op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. Het door u neergelegde intern paspoort bevat louter persoonsgegevens die deze conclusie niet kan wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste, tweede en derde middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker zijn paspoort en twee convocaties van het militair commissariaat, waarvan de Raad vaststelt dat deze reeds bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden neergelegd. Tevens voegt verzoeker bij het verzoekschrift enkele persartikelen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*,

Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan de door verzoeker aangebrachte asielmotieven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde desbetreffend terecht het volgende: *“Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 4 & 8) dat toen u de legerdienstplichtige leeftijd had werd vrijgesteld wegens medische redenen maar dat u in december 2014 door de bevoegde Oekraïense autoriteiten werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen. U stelt dat iedereen tussen de 18 en 60 jaar nu wordt opgeroepen om zijn legerdienst te vervullen. Deze beweringen vallen echter helemaal niet te rijmen met de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd. Hieruit blijkt dat in de loop van 2014 de Oekraïense autoriteiten enkele keren zijn overgegaan tot de gedeeltelijke mobilisatie van reservisten en vrijwilligers. In beide categorieën kan u niet worden ondergebracht, enerzijds omwille van het feit dat u nooit uw legerdienst heeft vervuld (en dus geen reservist kan zijn) en anderzijds omdat u helemaal geen vrijwilliger bent. Verder blijkt uit deze informatie dat de legerdienst in mei 2014 inderdaad opnieuw werd ingevoerd in Oekraïne maar dat deze toen enkel van toepassing was op de mannelijke burgers van 18 tot en met 24 jaar, en vanaf 2015 op de mannelijke burgers van 20 tot en met 27 jaar. Aangezien u op het moment van uw beweerde oproeping 36 jaar oud was, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw relaas als zou u in december 2014 door het militair commissariaat zijn opgeroepen om uw legerdienst te vervullen. Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 4) dat u sinds 26/12/2014 aanwezig bent op het Belgisch grondgebied. Pas op 19/01/2015 diende u een asielaanvraag in voor de Belgische autoriteiten. U stelt dat u wou wachten tot u het originele attest m.b.t. uw deelname aan de manifestaties op de Maidan had ontvangen. Deze door u opgegeven reden voor de laattijdigheid van uw asielaanvraag kan niet worden aanvaard. Van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij behoefte heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na aankomst in België een asielaanvraag indient en zich ter beschikking houdt van de asielinstanties die dienen te oordelen over zijn nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling doet manifest afbreuk aan het acute karakter van uw nood aan internationale bescherming en ondermijnt als dusdanig bijkomend de geloofwaardigheid van de door u geschetste probleemsituatie die u in uw land van herkomst zou ervaren hebben. Er kan ook niet voorbijgegaan worden aan de vaststelling dat u pas een asielaanvraag indiende nadat u werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Brugge. Uw handelswijze - het ogenblik waarop en de omstandigheden waarin u uw asielaanvraag indiende - valt evenmin te rijmen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging in uw land van herkomst en een dringende nood aan internationale bescherming. U legt 2 convocaties voor die u op 10/01/2015 en 20/01/2015 ontboden op het militair commissariaat van Kolomya voor een medische controle. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is gelet op bovenstaande vaststellingen. Gelet op hetgeen voorafgaat, m.n. dat het compleet ongeloofwaardig is dat u werd opgeroepen om uw legerdienst te vervullen, kan er ook ernstig worden getwijfeld aan de authenticiteit van de door u neergelegde convocaties. In dit kader dient er bovendien opgemerkt te worden dat uit informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze Oekraïense documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Temeer daar u tijdens uw gehoor (CGVS p. 2; DVZ vragenlijst pt. 3.5) stelde dat u in december 2014 tweemaal op uw propiska adres werd geconvoceerd maar dat het militair commissariaat deze convocaties niet heeft achterlaten omdat u deze convocaties persoonlijk moest ondertekenen. Het is aldus dan ook bijzonder merkwaardig dat u deze 2 convocaties van het militair commissariaat kan voorleggen aangezien u - noch iemand anders trouwens terwijl daartoe een (afscheur)strook voorzien is - deze heeft ondertekend.*

Wat betreft de mogelijke verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn

op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.”

Deze motieven zijn deugdelijk en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker beperkt zich in onderhavig verzoekschrift louter tot de stelling dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorbijgaat aan de waarschijnlijkheid dat mannen gedwongen worden om “vrijwillig” toe te treden tot het leger. Verzoeker geeft als voorbeeld aan dat zijn broer ook werd opgepakt met het oog op toetreding tot het leger, terwijl zijn broer veertig jaar oud is.

Verzoeker gaat hierbij voorbij aan de concrete motivering van de bestreden beslissing en beperkt zich tot louter beweringen. Op geen enkele wijze maakt verzoeker aannemelijk dat mannen gedwongen zouden worden om toe te treden tot het leger en dit in het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie. Verzoeker toont niet aan dat deze informatie niet correct noch actueel zou zijn.

Voorts verwijst verzoeker naar de convocaties die hij heeft neergelegd. Hierbij meent verzoeker dat de algemene problematische conflictsituatie inderdaad niet automatisch kan leiden tot een erkenning als vluchteling en dat de aangehaalde hoge graad van corruptie in Oekraïne ook niet automatisch kan leiden tot het besluit dat ieder overgelegd stuk geloofwaardigheid mist. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij de vertaling van zijn paspoort, convocaties die hij reeds eerder had neergelegd, een nieuwe convocatie en een convocatie van zijn broer, allen voorzien van een vertaling.

Verzoeker gaat hier opnieuw voorbij aan de concrete motivering in de bestreden beslissing. Samen met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen merkt de Raad op dat documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat *in casu* niet het geval is gelet op de in de bestreden beslissing correct gedane vaststellingen. Dit geldt dan ook voor de nieuwe convocatie en de convocatie van verzoekers broer. Ook gaat verzoeker eraan voorbij dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij in december 2014 tweemaal werd geconvoceerd, maar dat het militair commissariaat deze convocaties niet heeft achtergelaten omdat hij deze persoonlijk moest ondertekenen. Verzoeker verklaarde dit overigens reeds bij de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 9, Vragenlijst, vraag 3.5). Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker plots convocaties van het militair commissariaat kan voorleggen aangezien verzoeker noch iemand anders deze heeft ondertekend. Ook werd in de bestreden beslissing terecht gewezen op de hoge graad van corruptie in het land en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen worden verkregen, zoals blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier, waardoor de bewijswaarde van Oekraïense documenten bijzonder relatief is. De door verzoeker neergelegde stukken werden niet louter beoordeeld door te verwijzen naar de hoge graad van corruptie in het land. De Raad stelt overigens vast dat alle door verzoeker neergelegde convocaties fotokopieën zijn. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan echter geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

Verzoekers paspoort, noch de vertaling ervan doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift er op wijst dat hij duidelijk heeft aangehaald wat de reden van het uitstellen van het indienen van een asielaanvraag was met name dat hij eerst wilde beschikken over documenten die zijn deelname aan de protesten op het Maidan-plein en andere stukken die de oproeping voor zijn legerdeelname zouden bewijzen, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn dralen geenszins kan verschonen. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van

herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat verzoeker meer dan drie weken wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers asielaanvraag niet om redenen van overmacht laat werd ingediend, doch dat het eerder een eigen keuze van verzoeker betrof, die hij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

Ook de door verzoeker aangehaalde en neergelegde persartikelen omtrent de situatie in Oekraïne volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Oekraïne, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt duidelijk dat de actuele veiligheidssituatie in Ivano Frankivsk, de regio waarvan verzoeker afkomstig is, niet kan worden aangemerkt als een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Actueel is er voor burgers in Ivano Frankivsk aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De persartikelen die verzoeker bij het verzoekschrift voegt hebben geen betrekking op de situatie in Ivano Frankivsk.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF